

ISSN 2002-9497

Tierps sockens hembygdsförening

Medlemsblad 2020

OBS! Kallelse till årsmöte på sidan 5

Verksamheten 2019

Ännu ett år har gått och det är dags att sammanfatta verksamheten under hembygdsföreningens 63:e verksamhetsår.

Årsmötet

Årsmötet hölls i Tierpsgården och årets föredrag hölls av Farm. dr. Nils-Otto Ahnfelt. Han berättade om doft och smak i antikens medicin, Teriak Andromachalis och den tidigmoderna Hjärnes Testamentes droppar. Föreläsningen innehöll även ett uppskattat smakprov på den återskapade teriaken. Den innehöll många olika konstiga ingredienser och fick ett varierat mottagande av publikens smaklökar.

Tonny och Mari-Ann Wikström underhöll med folkmusik som hade lokal anknytning. Marianne Fritzson avtackades då hon lämnade styrelsen efter många års engagemang. Det gjordes genom att ge henne utmärkelsen "hedersnål med lagerkrans" från hembygdsrörelsens riksförbund samt blommor och diplom.

Motiveringen till förtjänsttecknet löd: Marianne har varit aktiv i styrelsen sedan 2003. Marianne har alltid bidragit stort i det praktiska arbetet, inte minst med att bevara vårt örtaland där hennes stora kunskaper om växter kommit väl till pass. Dessutom har hon alltid levererat hembakt och mycket gott kaffebröd till alla våra aktiviteter och möten. Inför varje säsong har Marianne tagit hand om Grindstugans invändiga skötsel och gjort det hemtrevligt. Marianne har alltid ställt upp och haft ett stort engagemang, hon har därför varit en trygg punkt och en mycket viktig person för Tierps sockens hembygdsförening, väl värd hedersutmärkelsen för mångårigt förtjänstfullt arbete för hembygdsrörelsen.

Verksamhet

I juni ordnade vi för andra gången en Spelmansstämma på hembygdsgården. Det gjordes i samarbete med Tierps låtverkstad som är ett ungdomsspelmanslag. Spelmansstämman avlöpte väl men vädret var inte med oss då vi överfölls av kraftiga regnskurar och blåst. Tack vare att vi fått låna tält från Ullfors IK så kunde stämman fortsätta. Spelmännen samlades till buskspel i tälten istället då det planerade scenprogrammet måste ställas in. Mitt under stämman blev det också strömavbrott, men kaffekokningen räddades av att vår elektriker i styrelsen som kunde hämta och starta upp ett elverk. Trots vädret så hade vi ca 175 besökare på stämman.

I juli var det dags för vår öppethusdag "Husbyborgdagen".

Dagen öppnades med en parad av traktens veterantraktorer, ett återkommande uppskattat inslag. Ett nytt inslag var att Ulla Söderberg visade hur man kan lappa och laga och återanvända textilier. Från scenen underhöll Niklas Dahl som sjöng och spelade gitarr. Andra aktiviteter var lekhörna, tombolalotteri och försäljning av hantverk, honung och växter.

I juli hölls en auktion på Husbyborgs gård och hembygdsföreningen ombads att arrangera parkering och förtäring. Då gårdsaktioner numera hör till ovanligheten så kom många besökare. Det var en arbetsintensiv aktivitet men också mycket inkomstbringande. Våra parkeringsvakter hade fullt upp, och organiserade alla besökarnas bilar på ett utmärkt sätt.

I augusti hölls traditionsenligt Tierp-Söderfors församlings helgmålsbön på hembygdsgården.

Sommarsäsongen avslutades med en avslutningsfest. Avslutningsfesten är ett sätt för föreningen att tacka alla de som under sommaren varit med och hjälpt till vid våra evenemang.

Spelmansstämman 2019 startar med allspel.

Samlingarna

Under året har föreningen avyttrat några av våra mer skrymmande objekt som vi inte har plats för. De gick till ett jordbruksmuseum i Västland som är under uppbyggnad. Det kändes mycket bra att de hamnade på ett ställe där de kan visas för fler intresserade. Hos oss står föremålen bara undanställda.

Husbyborg gårds vällingklocka skänktes till föreningen i samband med att gården såldes. Den är tyvärr trasig men vi hyser gott hopp om att få den reparerad och åter i funktion i Husbyborg.

Glädjande är också att vår smedja iordningställts under sommaren. Det är Kalle Berglin som tagit vårdnad om smedjan och dess inventarier och förvandlat den från förråd till en visningsbar smedja.

Slutord

Till sist vill styrelsen tacka alla er som under året bidragit i verksamheten och besökt våra arrangemang. På återseende och varmt välkomna tillbaka under 2020.

Planerad verksamhet under 2020

Vi hoppas få se många besökare under våra aktiviteter i sommar.

De flesta torsdagskvällar finns vi på plats på hembygdsgården i Husbyborg från kl 18.

Passa på och gör ett besök hos oss då.

De lite större evenemangen som vi planerar i sommar är:

7 Juni Spelmansstämma

18 Juli Husbyborgdagen

1 Augusti Helgmålsbön, datumet är preliminärt, kan eventuellt bli 8/8

Vi annonserar i lokaltidningen Norra Uppland så mer information kan ni att hitta där.

Kaffe med hembakt, serverat i gammaldags porslinskoppar är ett populärt inslag på våra evenemang. Ett bra tillfälle att träffa vänner och bekanta och språka en stund över en kopp kaffe.

Information och kontakter

Hembygdsföreningen har en hemsida som du hittar här:

<http://www.hembygd.se/tierps-socken>

Vill du veta mer om Tierps sockens hembygdsförening eller delta mer aktivt?

Tveka inte att höra av dig till någon av våra kontaktpersoner:

Kjell Jansson tel:070-3425857 eller e-mail: kjell.jansson.tierp@gmail.com

Ingrid Eriksson tel: 073-6433053 eller e-mail: illmardsberg@gmail.com

Anna Ahlin tel: 0760-243453 eller e-mail: anna.tierp@gmail.com

Tierps sockens hembygdsförening inbjuder till
Årsmöte

**2:a april, klockan 19.00
på Tierpsgården, Kyrkbyn**

*Anders Löthman berättar om
postens historia i Tierps socken.*

Sedvanliga årsmötesförhandlingar
Underhållning, lotteri och fika

Vi hälsar medlemmar och intresserade varmt välkomna!

Dags att betala medlemsavgift för 2020

Tack för att du är medlem i Tierps sockens hembygdsförening!
Som medlem gör du det möjligt för föreningen att underhålla och utveckla
hembygdsgården, och inte minst att fortsätta ordna våra sommaraktiviteter.

Medlemsavgiften ska räcka till mycket. Till medlemsutskick, möten, försäkring, el,
underhåll, trädgårdsskötsel och årsavgifter, därför betyder det mycket för föreningen
att vi har många medlemmar som vill stödja oss. Vi har en stor andel ständiga
medlemmar som en gång i tiden betalade en summa för ständigt medlemskap. Vi är
tacksamma om även ständiga medlemmar vill bidra i nutid, genom att betala
medlemsavgiften och därigenom hjälpa till med de fasta kostnaderna.

2020 års medlemsavgift: 150 kr per person eller 200 kr per familj.
**Nytt från 2020 är ungdomsmedlemskap, upp till 25 år betalar man 50 kr i
medlemsavgift.**

Medlemsavgiften ska betalas senast den 30 April:
Till Bankgiro 5209-6120, eller via Swish till nummer 123 327 85 20.

Var noga med att ange namn på den/de personer som inbetalningen avser. Vi har varje
år några anonyma inbetalningar som inte går att spåra.

Soldat Hall , Bäggeby rote

Det börjar växa fram en helt ny stadsdel i Tierp – Siggbo trädgårdsstad. Då kan det passa bra att blicka tillbaka på en av Tierps sk. särlingar, nämligen soldat Lars Erik Hall som bodde i sitt lilla soldattorp i just Siggbo.

I boken ”Tierp en sockenbeskrivning” kan man läsa om Hall. Han föddes 1860, blev 1881 soldat för Bäggeby rote fram till 1902 då han fick avsked. Han avled 1925. Hall var en stor och kraftig karl. Alla på regementet beundrade honom för hans styrka och humor, han var aldrig svarslös. Historierna om honom är många. Som den gången då han blev tillfrågad om hur pass stor tyngd han kunde lyfta.

- Jo. Sa Hall, hade jag bara någonting att stå på, kunde jag lyfta hela jorden.

I boken ”Särlingar” skriven av signaturen Betula, (journalisten Carl Björk), berättas flera historier om Hall. Berättelsen här är i valda delar hämtad från kapitlet om Hall i den boken.

Den indelta soldaten Hall var mångsysslare mellan de möten som soldaterna skulle infinna sig på. Han arbetade i skogen och hos bönder, han var också auktionsutropare och det sas att en fyndigare och ordkvickare utropare hade man aldrig hört.

I sin ungdom hade Hall varit soldat i frälsningsarmén. Han var en man som alla lyssnade till och han var väl förtrogen med bibeln. Det sades om Hall att han kunde bibeln utantill inte bara framlänges utan också baklänges.

Han var en reslig karl, axelbred och mycket stark men också mycket begåvad, klok och talför. Han hade dock en svaghet, han tyckte om starka drycker.

Det finns många historier om Hall, de skildrar hans styrka och slagfärdighet.

Det sades att han utan möda bar en tunna cement på sviktande landgångar ut över Dalälven när man byggde järnvägsbro. Han satte en fullvuxen man på en stol, placerade handflatan under sitsen och lyfte bördan på rak arm.

En gång vid en marknad skulle en bunt bonddrängar hämnas på Hall för allt ofog han gjort ute på dansbanorna i socken. De hade förberett sig väl och brännvinet hade stärkt modet ytterligare.

Hall skulle in på Gästis och få sig ett glas, men på trappan mötte han en av de sammansvurna som knuffade till honom i sidan. Hall vände sig om och undrade varför bondkycklingen klippte med lillvingen på det där sättet. Då rusade de övriga till, men Hall tog det lugnt. Han fick tag i de två närmaste i nackskinnet och smällde ihop huvudena så pass att de såg stationshuset svinga runt och upplösas i intet. Han fortsatte med de andra, fattade dem i rockkragen och byxbaken och slungade dem in i ett snår av krusbärsbuskar medan han sjöng:

”Kom så långa ni vill , Kom så många ni vill, för här räcker styrkan till.”

Alla hamnade inte i snåret utan flydde av blotta förskräckelsen, medan Hall och hans vän kunde ostörda dricka sin öl på Gästis.

Det var vanligt med blodiga kraftmätningar vid dansbanorna ute i socken. Hall förstörde emellertid ofta de planerade glädjestunderna för bygdens drängar. Sågs Hall

i sommarskymningen kring banan gick budet snabbt från man till man: Håll er i skinnet i kväll pojkar, för Hall är här!

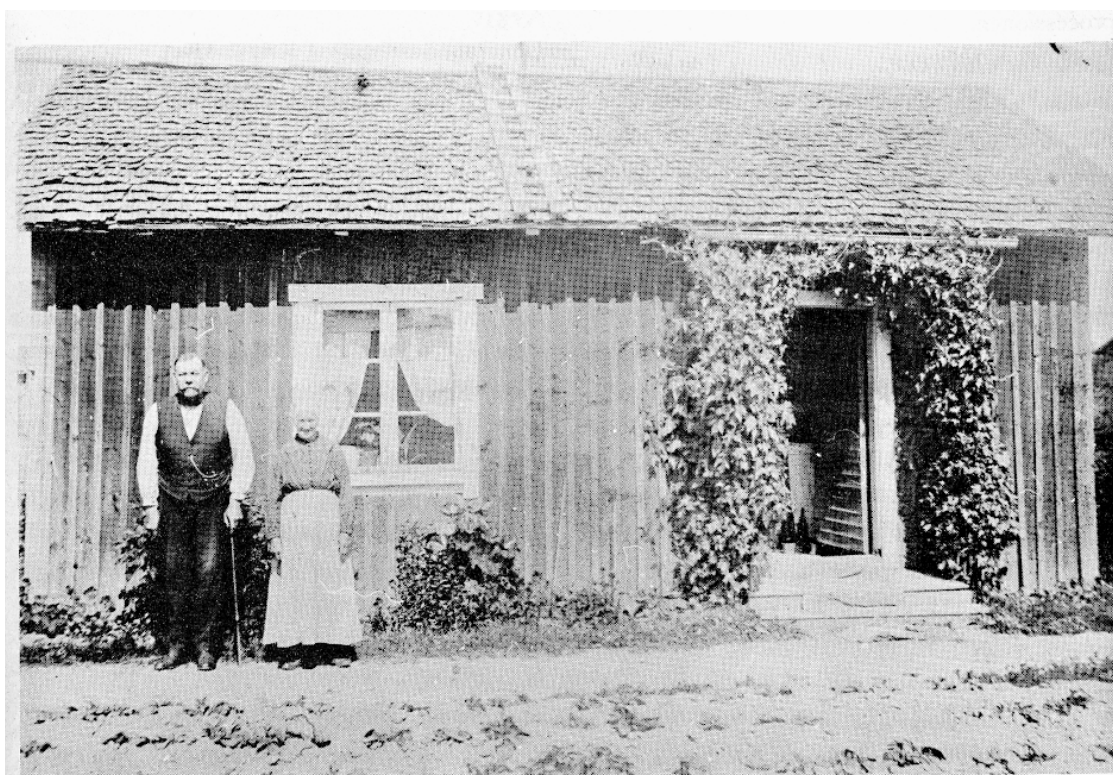
Många är historierna om Hall som soldat. En gång hade han varit ute och rumlat och dragit nesa över det ärbara krigaryrket. Det fick inte ske och resultatet blev straffexercis under övervakning av en korpral. Det blev inte då mycket ordning på exercisen och Hall skämtade mest bort alltsammans. En kapten kom ridande och frågade vad som stod på.

- Jag lider det mina gärningar äro värda. Men denne, man, sa han och pekade på korpralen, han har intet ont gjort. Han visste att exercisen också drabbade den som var satt att övervaka.

En annan gång hade han varit ute och slarvat, och med rejäl baksmälla blev han satt att hålla vakt, men somnade på sin post. En Kapten tog honom på bar gärning:

-Vad tar Hall sig till röt officeren. Sitter Hall och sover på sin post...

-Kapten, jag sov visst inte. Jag satt bara och funderade på dom därhemma. Gumman har just skickat mig brev, där hon talar om att vi ska få kalvko hemma. Och nu sitter jag och grunnar över om det ska bli en tjurkalv eller om det blir en kvigkalv.

Soldat L. E. Hall med hustru utanför soldatstugan i Siggbo.

Foto A M

Hemma på roten hade Hall inte alltid så lätt att få hö till sin ko.

Rotebönderna hade ofta annat att göra än att passa på Hall. Han hade varslat om att höt till kon nästan var slut. Höt tog slut och Hall fick gå och tigga ett strå här och där för att kon inte skulle svälta ihjäl. Det trivdes han inte med. Han sände därför bud efter rotelaget som samlades hemma hos honom en kväll.

Äldsten i rotelaget frågade efter varför Hall kallat dit dem.

- Jo, sa Hall med djupt allvar. Dä är så att jag är utan hö åt kon. Hon står där i båse å råmar och svälter. Jag har sagt åt'na flera gånger, att jag inte har nå hö åt'na. Men dä ä rakt som om hon inte ville tro va jag säger. Så nu ville jag, att ni skulle hjälpa mej opp på skullen mä koskrälle, så hon får si mä egna ögon så illa dä är ställt mä fode... Halls goda grepp på frågan utlöste munterhet och nästa dag stog Halls ko åter och tuggade präktigt Tierpsklöver.

Hall var rallare vid kraftverksbygget i Untra. Där råkade han ut för en svår olycka. Han sköt en vagn med chaktmassor och blev påkörd av en vagn bakifrån och Hall blev illa åtgången.

Han fördes medvetslös till sjukstugan. Han vaknade till efter en stund och frågade då sjuksköterskan: Säg, flicka sitter du hänne ensammen du å har syförening?

Han svimmade på nytt, vaknade strax igen och ville ha snus som han också fick.

Han fraktades därefter till Akademiska i Uppsala. Halls skador var allvarliga, nyckelbenen var bräckta, flera revben brutna, bäckenet knäckt och vänstra benet var mest bara skärvor. Läkarna gjorde vad de kunde för att lappa ihop honom. Hall blev omtyckt på sjukhuset, aldrig hördes en klagan från hans säng och han var alltid på gott humör vilket smittade av sig.

Benet var illa åtgånget och läkaren föreslog att det skulle kapas och ersättas med ett träben.

-Näi, du, låt mig ha gammelbene kvar du. Dä har vari så bra å gå på så dä vill jag dä rakt inte mista. Får jag ett träben, jag, så spricker dä bara sönder å växer vägglöss i jävilskape....

Efter åtta månader kom Hall hem till Tierp, med benet okapat. Sysslolösheten efter skadan passade honom inte utan han sökte jobb i Untra igen och fick där ett anpassat jobb och han fick bränna ris på en holme.

Efter Untratiden var Hall mycket samman med en blind nyckelharpsspelare, blinde Englund, från Halsingbo i Tierp. Hall vägledde honom under hans färder när han skulle underhålla ute i bygderna. Ibland följde Halls son Herman med sin fiol.

På repertoaren hade man bygdens gamla låtar och folk gick gärna för att lyssna och för att ge en slant åt ett par gamla kämpar.

Hall rumsterade om ganska kraftigt då och då. Men det skedde alltid med ett leende på läpparna. För honom var livet ett stort äventyr, skiftande och händelserikt. Det föreföll som om han trivdes med det. Hans hembygd trivdes även med honom, och allt eftersom tiden går känner man det som en tillgång att ha ägt honom.

Ty män av Halls typ ger färg åt tillvaron.

Tvättråd

(Återges så som publicerade i UNT 1981-08-1, signatur I.GRAM)

Att ordna stortvätt ute i det fria var något som varje husmor i gammal tid måste kunna. En viktig sak i sammanhanget var att koka tvätten i den stora järngrytan, som ställdes över en öppen eld. Allt skulle ske efter noggranna regler, och ett sådant tvättprogram, snyggt textat och inramat, hittade jag häromdagen upphängt på väggen invid dörren till tvättrummet i en gammal stuga. Kanske några av tvättreglerna kan vara av intresse även för en modern husmor, väl inte inför stortvätten men måhända vid den nu så vanliga växtfärgningen eller vid matlagning ute i det fria under semestern, om gasolköket i husvagnen strejkar.

Så här lyder mormors tvättråd:

1. Gör upp eld på bakgårn o värm regnvatten i bykgrytan.
2. Ställ baljerna så röken icke kommer i ögonen om det blåser.
3. Karva sönder 1 hel lutstång i kokande vatten.
4. Sära tvätten i 3 högar: 1 hög hvit, 1 randit, 1 blåklär o traser.
5. Rör ut sterkelsemjöl i kallt vatten till en jämn smet o tunna ut me kokande vatten te styfning.
6. Gnugga fläckarna mot tvättbrädan. Gni hårdt. Koka. Gnugga randtvätten men koka icke, endast skölj o sterk.
7. Tag opp hvittvätten ur grytan me ett kvastskäft, skölj, blåa o sterk.
8. Bre ut kökshanddukar på gräset.
9. Häng gamla traser på staketet.
10. Häll ut sköljvattnet på rabatten.
11. Skura förstugan me de varma vattnet.
12. Tag på en ny klädning o släta te håret me sidkammarna. Koka en kopp starkt kaffe, sitt ett slag i gungstolen o vila o tänk på hur bra du har det.

Kulturhistorisk inventering av gravvårdar på Tierps sockens kyrkogård

Den här texten är en sammanfattning av Gunhild Eriksdotters inventering av kulturhistoriska gravplatser på Tierps kyrkogård. Inventeringen genomfördes under 2019 och förutom Gunhilds expertkunskap deltog Ove Larsson och Karl-Erik Berglin med lokalkännedom som också återspeglas i rapporten. Vill du läsa mer om inventeringen på Tierps Kyrkogård, kontakta Tierp Söderfors församling.

I Tierp- Söderfors församling har man genomfört en kulturhistorisk inventering av gravvårdar på kyrkogårdarna i Tierps socken och i Söderfors. Vi tänkte här försöka oss på en sammanfattning av inventeringen på Tierps kyrkogård och vad som är speciellt för gravvårdarna just där.

Gravarna ger en inblick i människors livsöden i det förgångna. Vi kan läsa om familjer, långa liv, epidemier, bortglömda gårdsnamn och yrken som inte längre finns. Gravvårdarnas utformning med dekorer och materialval berättar om bygden och dess näringar.

Gravar tillkomna före 1850 är att betrakta som hantverksprodukter med allt vad det innebär av traktens lokala och sociala förutsättningar. Exempel på det från Tierp är gravvårdar av gjutjärn eller järnsmide. Efter 1850 blev gravvårdarna allt mer serietillverkade.

Tierps sockens byar, de flesta av medeltida härkomst har legat som ett pärlband runt Tierps kyrka.

Bygden är fornlämningsstät och flera bo och gravplatser finns från brons och järnålder. På kyrkogården finns spår efter tidigkristna aktiviteter. Två runstenar från mitten av 1000-talet finns uppställda längst norra kyrkogårdsmuren. De har troligen hittats i närmiljön och har båda kristna anspelningar.

Kyrkan byggdes under 1200-talet slut och 1300-talets början och är en av regionens största landsortskyrkor. Under 1400-talets första hälft målades valven med bibliska motiv. Målningarna har givit namn till den sk Tierpsgruppen, en grupp kyrkomålare som var verksamma i regionen och som utförde målningar i många kyrkor.

Målningarna kalkades över på 1770-talet men återupptäcktes och togs fram 1915.

Från gamla avbildningar av kyrkogården kan vi se att redan på 1600-talet fanns begravningsplatser i den södra delen och att det fanns en mur kring området.

Just söder ansågs vara den goda sidan och där ägde merparten av begravingarna rum.

På bilder från 1700-talets mitt syns en rad små bodar framför kyrkan, troligen har dessa fungerat som tiondelada och som kyrkstallar och magasin. Bodarna försvann på 1880-talet då kyrkogården utvidgades. Det verkar också ha funnits en hel del träd på kyrkogården.

Vid denna tid var en av klockarens löneförmåner att det ingick gräsbete för hans kreatur på kyrkogården. Det krävde öppna ytor och det var därför ganska ovanligt med träd på kyrkogårdarna, men i Tierp fanns det ganska gott om uppvuxna träd.

Figur 7. Olof Graus avbildning av Tierps kyrka och omgivning 1748, från nordväst. Bodarna i väster revs i samband med att kyrkogården utvidgades på 1880-talet (ATA).

I ett inventarieprotokoll från 1829 omtalas en ovanligt stor mängd gravhällar från 1700-talet. Flera av hällarna var redan då gamla och oläsliga. Några av dem tros ha legat inne i kyrkgolvet och därför nöts ned. Även hällar av järn nämns, det är ovanligt men beror troligen på att det är en bruksbygd.

13 av gravhällarna är fortfarande bevarade och finns idag uppresta mot kyrkogårdsmuren i öster.

På 1880-talet var man tvungen att utvidga kyrkogården. Det framväxande Tierp drog till sig fler människor och trycket ökade på den gamla kyrkogården.

Man skapade då två stora områden på ömse sidor av huvudgången med två mindre kvarter intill landsvägen ämnade för familjegravar. Utanför kyrkans östra gavel, vid koret, markerades området som reserverats för församlingens prästerskap.

De stora sammanhängande områdena på kyrkogården kallas för allmänna varv.

De var av hävd ämnade för mindre bemedlade som inte hade råd att köpa en gravplats och dessa gravar var kostnadsfria.. Där begravdes man i den ordning man dog. De anhöriga hade ingen gravrätt men ibland satte man ändå upp en liten sten eller ett kors. Detta gravsystem upphörde 1964. På Tierps kyrkogård finns flera kvarter som innefattar allmänna varv. Det speciella med Tierp är inte enbart områdenas omfattning utan också att det finns så många gravvårdar bevarade. Det rör sig om en stor mängd mindre stenar samt kors av trä och metall.

Några enstaka järnkors och stenar är från 1800-talets slut då kvarteren anlades. De äldsta träkorsen är uppsatta på 1920-talet. Många av de gravlagda är äldre kvinnor, sannolikt änkor, och unga individer. Flera av dessa gravstenar anses ha mycket högt kulturhistoriskt värde som ett vittnesmål för det lokala samhällets klasskillnader.

Figur 18. Allmänna varvet tillhörande kv. G med tätt placerade träkors och mindre gravvårdar av sten. Foto okänd fotograf, u.å. (ATA).

Utvidgningarna fortsatte under 40 och 50-talet och under åren 69-72 beslöt man att samtliga mellangångar skulle läggas igen och grästäckas.

1991 anlades en minneslund på kyrkogårdens södra sida intill klockstapeln. Platsen hade tidigare använts för de församlingsbor som dog i spanska sjukan 1918-19.

År 2009 invigdes en askgravplats i parkbältets norra del.

Traditionen att resa gravvårdar är mycket lång. De är inte bara minnesmärken över anhöriga, utan deras historia berättar om samhället i stort. Gravvårdarna har i regel följt de allmänna stilinriktningar som förespråkats under olika tider, både vad gäller form och dekor. På Tierps kyrkogård kan vi följa varje tids stil och symbolspråk från 1700-talet och framåt.

På 1700-talet fanns det inte maskiner att bearbeta stenarna med, man valde därför mjuka bergarter som sandsten och kalksten. Därför är också de hällar som finns kvar i Tierp från den tiden mycket slitna.

Vid 1800-talets mitt, när verkstadsindustrin etablerade sig inleddes en kort men blomstrande epok av stående gravanordningar av gjutjärn. På Tierps kyrkogård finns 6 gjutjärnsgravar från den tiden och efterföljare som visar på att smidestraditionen levde kvar en bit in på 1900-talet.

Runt 1900 började man använda granitsten och det finns ett ganska stort antal handhuggna granitstenar i Tierp. De är ofta bautaliknande med naturformad struktur och omgärdade med stenramar eller häckar. På Tierps kyrkogård finns dessa skramgravar från en mer än 100-årig gravstruktur, vilket är mycket ovanligt bland Sveriges kyrkogårdar. Ramgravarna på Tierps kyrkogård är inte enbart betydelsefulla för miljöupplevelsen, de ger också viktig kunskap om äldre tiders kyrkogårdsstruktur och har utan tvekan ett högt kulturhistoriskt värde.

Depressionen under 1930-talet kan också avläsas på stenarna då de under denna period var mindre och mer anspråkslösa.

Diabas, en granitsort som kallats för det svarta guldets, var populär ända fram till 1950-talet. Den kunde poleras skinande blank och dekorationer och text blev en fin kontrast där blåstrade och polerade ytor samspelade. Efter 50-talet återkom grå eller röd granit, ofta då i polerad form, och på 1970-talet började även flera olika importerade stenarter att användas.

Trä användes också t.ex. till enkla träkors, men de är sällan bevarade då de ruttnat bort. De var vanliga på de allmänna varven och det äldsta bevarade i Tierp är från 1927.

Gravstenarnas inskriptioner ger intressant information om bygdens historia och utveckling.

Gårds och bynamn berättar om socknens utbredning och var viktiga för att visa geografisk tillhörighet.

Titlar skvallrar om traktens näringar och forna invånare. Att skriva ut titeln var vanligt under 1800-talet fram till ca 1940.

Figur 38. Utanför den östra kyrkogårdsmuren står tretton hällar från 1700-talet som idag utgör kvarter J.

Kaffet från Tierp

I sommar kommer vi att servera Lindvalls kaffe på hembygdsgården. Det är extra roligt då faktiskt Lindvalls kaffe grundades i Tierp.

Berättelsen om hur Lindvalls kaffe kom till grundar sig i såväl viljestyrka som romantik. Den unge Eric Lindvall lämnar på 1880-talet hembygden i byn Udenäs i Västergötland för att söka arbete. Han vandrar norrut och hamnade i Tierp. Där förälskade han sig i skomakardottern Josefina. De gifter sig och 1891 startar de tillsammans en kolonialvaruhandel med kryddor, te och [kaffe](#).

Eric och Josefina är lyckliga tillsammans, affärerna går bra och de får sex barn. 1912 bestämmer de sig för att utveckla affärsrörelsen då den stora kärleken för kaffe började ta allt mer plats. Då flyttar familjen från Tierp till Uppsala. Vid korsningen Kungsgatan / Strandbodgatan alldeles intill järnvägen köper paret en tomt. Här uppfyller Eric och Josefina sina drömmar och ett nytt kafferosteri börjar ta form. I korsningen har rosteriet gått varmt i snart fem generationer. Kunskapen, hantverket och den livslånga kärleken till kaffe har gått i arv och än idag produceras ett kaffe i absolut världsklass.

(Källa: www.lindvallskaffe.se/#history)

ERIC LINDVALL - Grundare av Lindvalls Kaffe

Tack till våra sponsorer under 2019!

Under 2019 har föreningen fått hjälp på många olika sätt i vår verksamhet. Vi vill ta tillfället i akt och tacka alla de som bidragit.

Ett stort tack till alla ni aktiva medlemmar och andra, som lagt ner ett stort arbete på allt underhåll på hembygdsgården under sommaren och allt arbete i samband med våra arrangemang.

Vi vill också tacka:

- Potatis-Lasse som bidrog med vackra blommor att smycka scenen med.
- Murarbiet- Björn Aronsson för lån av tält.
- Ullfors IK som lånade ut sina stora tält som gjorde att spelmansstämman kunde fortsätta trots hällregn.
- Torsten Ingvarsson som lånade ut en toalettagn då vårt lilla dass inte räckte.
- Till vår granne Lasse Andersson, för att vi får låna mark till parkering.
- Ulla Söderberg som visade upp textilarbete på Husbyborgdagen och dessutom bidrog med kaffebröd.
- ICA supermarket i Tierp för rabatt på alla inköp till sommarens aktiviteter.
- Andersson och Tillmann för rabatt på hamburgare och grillkorv. Vi är stolta över att kunna servera närproducerad mat från Uppland.
- Lindvalls kaffe som sponsrar oss med kaffe.
- Wickmans färg för rabatt på inköp till underhåll av hembygdsgården.
- Karl-Erik Berglin som ställt upp som kunnig studiecirkelledare

I sommar är det dags för magasinet att få ny rödfärg.
Det arbetet kommer att utföras av:

Maskin- och industriteknik

Handla lokalt- stöd våra sponsorer!

Tack till Tierps kommun!

Tack vare bidrag från kommunen har vi möjlighet att driva hembygdsgården vidare och genomföra våra offentliga arrangemang som betyder så mycket för att ha en levande hembygdsgård.

TIERPS KOMMUN

Vi samarbetar med studieförbundet NBV när vi ordnar olika kulturarrangemang och studiecirklar.

Till sist:

Vi har fått frågor om hur man får tag i de skrifter som hembygdsföreningen tog fram genom studiecirklar. Det finns tre stycken:

Berättelser om Tierps-Original som vi minns (2002)

Folktro och skrock samt huskurer för husdjur i Tierp (2001)

Huskurer och folklig läkekonst i Tierp (2000)

De kostar 50 kr/st och kan köpas via någon av kontaktpersonerna (se sid. 4).

Vi kan också skicka dem, då tillkommer porto och emballagekostnad.